

שלא ימשכנו ויצא בו, והני תנאי דפרק המקבל (ב"מ דף ק"א):
ושם דכברי דגזל הכנעני מותר מוקמי לה להאי קרא
לדרשה אחריתי:

יבול יגלום עליו, פי' בקונטרס יכול יניח (ו) הכנעני לכפול ולהוסיף
על הלוואתו לתבוע מה

שלא נתן ותימה לר"י דאמאי אנטרין
קרא להכי דלטו ופקיד ויניח את
הכנעני להטעות את עצמו ונראה לר"י
ד"פ יכול יגלום עליו שיטעה את
הכנעני ויתן לו פחות ממה שנתן לו
מ"ל ותשג עם קוניה וכן פי' בערוך
בערך גלם אע"ג דטעות כנעני היה"ט
ומתר אסור להטעותו במקום הכנעני
יודע שגזל ועושה עצמו כלא ידע:
חבי קאמינא אי דבותי נינהו,
נראה לר"י שכן היה דעתו

מתחילה כמו שהשיב להכומי ולא כמו
שהיה הכומי סוכר דל"כ היה סוכר
דגזל הכומי מותר דאין חילוק בין
גניבה לגזילה דבגניבה איכא (ט) חילול
הסם כשודע לבסוף וכל הכן שמעתא
לא אייתי אלף הנהו דאסרי גזל
כנעני ולא מייתי תנאי דהמקבל
(שם) דש"י: **היב** מייאשי.

היה להס לתבוע דין את כל אדם
העוזרים עליהם אלף ודאי לך
מתיאשים לפי שצדין אין משלמין
להם כלום משום דדינא דמלכותא
דינא ובקונטרס פי' הכי מייאשי
כלומר מי הו' יאוש והא יאוש כדי
הוא ולא קני דאין כאן שינוי רשות
שהרי הן מונחים ברשות הרבים
ושינוי מעשה נמי ליכא דהשתא נמי
הו' גזיל דדיקלי מיקרו כדאמר
לעיל בהגזל קמא (דף ק"א וס'):
ולא

שלא ימשכנו ויצא, כלומר שלא יוציאנוהו בית דין מיד הכומי
יכול יניח את הכנעני לכפול ולהוסיף
ולתבוע מה שלא נתן: **גר** תושב
ולא לך אלף לגר. בקדושין

שלא ימשכנו ויצא יכול יגלום עליו ת"ל
והושב עם קוניה * ידקדק עם קוניהו אמר רב
יוסף לא קשיא הא בכנעני הא בגר תושב
אמר ליה אביי והא תרוייהו גבי הדרי כתיבי
לא לך אלא לגר שנאמר *לגר ולא לגר
צדק אלא לגר תושב שנאמר לגר תושב
משפחת גר זה העובר כוכבים כשהוא
אומר או לעקר זה הנמכר לעבדות כוכבים
אלא אמר רבא לא קשיא כאן בגזילו וכאן
בהפקעת הלוואתו *א"ל אביי עבד עברי
הפקעת הלוואתו הוא רבא לטעמיה *דאמר
רבא * עבד עברי גופו קנוי אמר רב ביבי
בר גידל אמר ר"ש חסידא *גזל כנעני
אסור אבידתו מותרת *גזילו אסור דאמר רב
הוא מנין לגזל הכנעני שהוא אסור שנאמר
*ואכלת את כל העמים אשר ה' אלהיך נתן
לך בזמן שהן מסורים בידך ולא בזמן שאינם
מסורין בידך אבידתו מותרת דאמר רב
חמא בר גור' אמר רב מנין לאבידת הכנעני
שהיא מותרת שנאמר *לכל אברת אחיך
לאחיך *אתה מחזיר ואי אתה מחזיר *לכנעני
ואימא הני מילי היכא דלא אתי לידיה דלא
מחייב לאהדורי בתרה אבל היכא דאתי לידיה
אימא ליהדרה *אמר רבינא *ומצאתה דאתאי
לידיה משמע: תניא ר' פנחס בן יאיר אומר
*במקום שיש חילול השם אפי' אבידתו אסור
*אמר שמואל טעותו מותרת *כי הא
דשמואל זבן מכותי *לקנא דדהבא במר

שלא ימשכנו ויצא, כלומר שלא יוציאנוהו בית דין מיד הכומי
יכול יניח את הכנעני לכפול ולהוסיף
ולתבוע מה שלא נתן: **גר** תושב
ולא לך אלף לגר. בקדושין

שלא ימשכנו ויצא יכול יגלום עליו ת"ל
והושב עם קוניה * ידקדק עם קוניהו אמר רב
יוסף לא קשיא הא בכנעני הא בגר תושב
אמר ליה אביי והא תרוייהו גבי הדרי כתיבי
לא לך אלא לגר שנאמר *לגר ולא לגר
צדק אלא לגר תושב שנאמר לגר תושב
משפחת גר זה העובר כוכבים כשהוא
אומר או לעקר זה הנמכר לעבדות כוכבים
אלא אמר רבא לא קשיא כאן בגזילו וכאן
בהפקעת הלוואתו *א"ל אביי עבד עברי
הפקעת הלוואתו הוא רבא לטעמיה *דאמר
רבא * עבד עברי גופו קנוי אמר רב ביבי
בר גידל אמר ר"ש חסידא *גזל כנעני
אסור אבידתו מותרת *גזילו אסור דאמר רב
הוא מנין לגזל הכנעני שהוא אסור שנאמר
*ואכלת את כל העמים אשר ה' אלהיך נתן
לך בזמן שהן מסורים בידך ולא בזמן שאינם
מסורין בידך אבידתו מותרת דאמר רב
חמא בר גור' אמר רב מנין לאבידת הכנעני
שהיא מותרת שנאמר *לכל אברת אחיך
לאחיך *אתה מחזיר ואי אתה מחזיר *לכנעני
ואימא הני מילי היכא דלא אתי לידיה דלא
מחייב לאהדורי בתרה אבל היכא דאתי לידיה
אימא ליהדרה *אמר רבינא *ומצאתה דאתאי
לידיה משמע: תניא ר' פנחס בן יאיר אומר
*במקום שיש חילול השם אפי' אבידתו אסור
*אמר שמואל טעותו מותרת *כי הא
דשמואל זבן מכותי *לקנא דדהבא במר

דפרזלא בר' זוזי ואבלע ליה חד זוזא רב כהנא זבן מכותי מאה ועשרים חביתא
במאה ואבלע ליה חד זוזא אמר ליה ר' חזי דעלך קא סמיכנא רבינא זבן דיקלא
הוא וכותי לצלחא א"ל לשמעיה קדם ואייתי מעיקרו דכותי מניינא ידע רב
אשי הוה קאויל באורחא הוא שיבשא דגופנא בפרדיסא ותלי בה קיטופי
דעינבי אמר ליה לשמעיה * זיל חזי אי דכותי נינהו אייתי אי דישאל נינהו לא
אייתי לי שמעיה הוה כותי דהוה יתיב בפרדיסא אמר ליה דכותי שרי א"ל
כותי שקיל דמי ישראל לא שקיל דמי גופא אמר שמואל *דינא דמלכותא
דינא אמר רבא תדע *דקמלי דיקלי וגשרי גישרי ועברינן עלייהו א"ל אביי
ורבא משום דאייואש להו מיניהו מרייהו אמר ליה אי לא דינא דמלכותא
דינא הכי מייאשי הוא לא קא עבדי כדאמר מלכא מלכא אמר זילו וקמלו
מכל באני ואינהו אזלו וקמלו מחד באנא *שלוחא דמלכא כמלכא ולא
מרח ואינהו אפסיד אנפשייהו דאיבעי להו דאינקוט מכוליה באני ומשקל
דמי אמר רבא *מאן דמשתכח בכי דרי פרע מנתא דמלכא וה"מ שותפא
*אבל אריסא אריסותיה הוא דקא מפיק ואמר רבא *בר מתא אבר מתא
מיעבט יו"מ *דברלא ארעא וכרנא דהאי שתא אבל שתא דחליף הואיל
ואפיים מלכא חליף ואמר רבא הני דדיירי דרי בתוך התחום אסור ליקח
מהן מאי טעמא משום דמערבא חיותא דמתא בהדייהו חוץ לתחום
מותר ליקח מהם אמר רבינא אם היו בעלים מרדפים אחריהם אפילו חוץ
לתחום אסור מכריו רבא ואיתימא רב הונא דסלקין לעילא ודנחתין לתתא *האי
בר ישראל דידע סהדותא לכותי ואו ולא תבעו מיניה ואול ואסהיד ליה בדיני
דכותי על ישראל חבריה משמתנין ליה מאי טעמא דאינהו מפקי ממונא
אפומא

מס קרקע שאלל פירות: וכרנא. כסף גולגולת דשתא דא: אבל שתא דחליף חליף. (א) והוא הגבאי כבר פרע למלך
כל קצבה שקיבל עליו שנה שעברה ומעשה המס שלו ולו אין כח למשכן את זה על חזירו: דדיירי דרי. עכו"ם שיש להם
צהמות ומזלין מן שדות בשכר: אסור ליקח מסן. צהמה שמא נתחברה עם צהמותיהם של ישראל ושל בני ישראל הוא:
אפומא

מס קרקע שאלל פירות: וכרנא. כסף גולגולת דשתא דא: אבל שתא דחליף חליף. (א) והוא הגבאי כבר פרע למלך
כל קצבה שקיבל עליו שנה שעברה ומעשה המס שלו ולו אין כח למשכן את זה על חזירו: דדיירי דרי. עכו"ם שיש להם
צהמות ומזלין מן שדות בשכר: אסור ליקח מסן. צהמה שמא נתחברה עם צהמותיהם של ישראל ושל בני ישראל הוא:
אפומא

(א) קדושין כ. ב"מ ע"א.
(ב) ופרסין ל. (ג) וינמות
מ"א. (ד) לפי שנהגו
הכנענים מנהג הפקר
בקניית אחרים. לכן מדרו
לסם צדקתם ודנו בטעמיהם
(ועי' לעיל דף ל"ח ע"א
מה שמובא שם בשניה
מקובצת). (ד) קדושין טו.
כ"ה. (ה) ב"מ פ: בדורות
י"א. (ו) שיש גם לו כמון
נמוסים ומשפטים לדיקים
בדברים שצ"ח אדם לחבירו.
(ז) שנהגים הפקר בקניית
אחרים. (ח) וי"מ כ. מ"א.
(ט) לפי שזמנו התיאוס
לחלילי ז' אומות ולתנטיהם
לכן דנוס בדניי ממוטת מרין
ז' אומות. (י) וגי הערוך
עקר דלא ג' יתיב בגולגול
פירוש יגול הפרך כלומר
מס הארץ. (יא) ויקרא כ"ה.
(יב) כ"פ"א נסוף: בגון היסא
דענין ליה ליושג נתמי לאכין
ומת דלא ידע בכי כתיב כתיב
דמקרא. (יג) כ"פ"א נסוף: א'
שהגבאי. (יד) כ"פ"א נסוף:
היא.

תורה אור השלם

1. והושב עם קוניה משפט
המקור לו עד שנת הדיבור
דקיה כסף ממקור
במקופר שנים בימי שקורי
ידקה עמו: ויקרא כ"ה ג'
2. ובי תשיג יד גר
והושב עמך וקח אחיך
עמו ובמפר לגר תושב
עמך או לעקר משפחת
ויקרא כ"ה ז'
3. ואכלת את כל
העמים אשר ה' אלהיך
נתן לך לא חוס עמך
עליהם ולא תעבד את
אלהיהם כי מוקש הוא
לך: דברים ז טז
4. וכן העשה לחמור וכן
תעשה לשעלתי וכן
תעשה לכל אברת אחיך
אשר תאבד ממנו
ומצאתה לא חובל
להעלם: דברים כ"ב ג'

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הכי מייאשי
וכי דאין כאן וכו' נמי
גובי. י"ב ע"ל דף ז'
ע"א: (ב) ד"ה והני מילי
דברלא ארעא כ"ל ומינה
אבדו נמתק: (ג) ד"ה אל
וכי חליף הואיל דהגבאי
כבר וכו' משנה שעברה:
(ד) תוס' ד"ה יכול וכו'
יניח את הכנעני: (ה) ד"ה
הכי וכו' דלגביה איכא
נמי חילול:

גלוין הש"ס

גב' דקדק עם קוניה. עין
פי' המסעות להרמזים
פי"ב מ"ו דלס"ג: שם עבר
עבר"י גופו קנוי. עין
יצמות דף מו ע"א וכו'
שם י"ל חו' אי
דכותי. עין ב"מ דף מח
ע"א מוס' ד"ה מנה
לפטור:

מר א מ"י פ"ו מהל'
גניבה ה' ח סמג
לאין קנא:
מר ב טו"ש"ע ח"מ סי'
שמת טע"ב צ"הג"ס:
מר ג מ"י פ"ג מהל'
מירות ה' ית:
מר ד ה' מ"י פ"א מהל'
גולה ואברה הלכה ג
סמג עשין עד טו"ש"ע ח"מ
סי' יסו טע"א:
מר ו ז מ"י שם הלכה ד'
ה סמג שם טו"מ:
סימן שמת וטע"ב שם טע"י
צ"הג"ס:
מ"ב ט י מ"י פ"ה שם
הלכה ט' והל' טו
והל' ח סמג עשין עד
טו"ש"ע ח"מ סי' ששט
טע"ב:
ג כ מ"י שם הלכה י'
טו"ש"ע שם טע"י ז'
נ"א ל טור ח"מ שם:
ג"ב מ"י שם ופ"ח מהל'
חונל ומוקד הלכה ו
סמג שם טו"ש"ע שם ופי'
קמח טע"ב צ"הס"ג שפת
טע"י ז'
ג"ג מ"י שם ופי' בהגהות
מיימות שם סמג שם
טו"ש"ע שם סי' קמח טע"י
צ"הג"ס:
ג"ד מ"י פ"ו מהל' ח"מ
בהלכות קטנות הלכה
יד סי' ט סמג עשין קו
טו"ש"ע ח"מ סי' כח טע"י
ג וטו"ש"ע י"י סי' שלד
טע"י מ"ג:

הגהות הגר"א

[א] גבאי (ולא תבוע
מניה) תת"מ:

מוסף רש"י

שנאמר לגר. פירשה
אחרת היא הסמוכה לנמכר
לך וכי תשיג יד גר
ותושב עמך וכו' (ויקרא
כ"ה) ורש"י דכתיבתא במקטת
ערוך (ל"ג) ג' ורש"י
כמה קשה אבקת של
שביעית. אדם נושא ונותן
בפירות שביעית סוף מוכר
מטלטלי כ"י עד לא כחל
לדו עד שמוכר עצמו
שנאמר ומכר לך ולא
לך אלף לגר (ב"ב ע"א).
זה הנמכר לעבדות של
כוכבים. שהיה נעשה
משתה לענות סוכים
לחטוב עינים ולשחוט מים
כבר וכו' משנה שעברה:
(ד) תוס' ד"ה יכול וכו'
יניח את הכנעני: (ה) ד"ה
הכי וכו' דלגביה איכא
נמי חילול:

הגזול ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

קיד.

עין משפט נר מצוה

(6) זיל רב סהלא וכן הוא
 גירסא דרש"י (8) ב"מ
 קא: (9) זיל דלמח יעבידן,
 (10) זיל רב אמי
 וכן הוא גירסא דרש"י,
 (11) מתיישב ב"מ ל: ז"ה
 דמי דמנחמא גרסא גרסא
 הכא בגמרא פ"ט ופירש"י
 דהכא וז"ע קמא וגי הערוך
 בערך ת"ב ד"ד נבתי פ"י
 כחכ בגמרא נ"ל טענה,
 (12) לעיל ט: כלים פ"ב
 מ"ח, (13) וקדושין נ"ג:
 (14) לעיל פ"א, (15) וז"ל אלו,
 (16) ד"ה אמר.

אפומא דחד. ונמלא שהפסידו שלא
 שאין יודעין לרון כמפסד: **זי דואר**.
 על פי עד אחד אין מוציאין ממון
 להכחיש העד כדן מורה. לשון אחר
 אמו גוזלי וקא מחו ליה (מגילה כח).
 סריסין (של בית רבי) העומדין לרדות
 בחוקה: **והאמר מר זבין מעב"ס כו'**.
 צבא מיעא בהמקבל: **ארבעים**.
 הרבעת: **מתני'** **הרי אלו שלו**.
 דמסתמא נתיישבו הבעלים מיד וקננהו
 היאך ביאוש (ש"יניו רשות: **אם**
נתיישבו הבעלים. כשמעין דלייחוש
 דלמך ווי לחסרון כיס אלכ סתמא
 לא קשיא לטקיס דסיפא אלטקיס
 דרישא ובגמרא פריך ומשיני לה חדא
 בלטקיס עכו"ם וחדא בלטקיס
 ישראל דמייאש מקסתמא: **נחיל**.
 גיור"א: **לא יקון את הסוכה**. נתיישבו
 דגורים על סוכת ביתו וירא ליעלן
 אתם אתם שלא יכדמו לא יקון את
 הסוכה והוליקן כולן ביתו ואפילו
 ע"מ ליתן דמיס: **גמ'** **אם נעל**.
 חמור מן המוכסין: **יטויר לראשונים**.
 ופליגא ברייתא אמתני': **יאוש כדי**.
 שנתייאשו הבעלים ביד מוכס לא קנה
 המוכס ביאוש לצדו בלא נתינת דמיס
 ערובין דף סב ע"ה תורה
 בן נח: ד"ש"י ר"ה הר"ר
 אלו שלו וכו' ורש"י
 רשות ק"ל דל"כ היאך
 אמרי' בגמ' קמרי יאוש
 כדי ל"כ הא הו יאוש
 ושיני רשות אלא ע"כ דלא
 מקרי שינו רשות אלא
 חוס' לעיל דף סו ואז
 דבפסד ו' דמקסי' פליגי
 מתני' וברייתא מתני' פ"ל
 דמקרי שינו רשות א"כ
 אין אמרי' א"כ אם לא וכו'
 מ"ט יאוש כדי קני הא י"ל
 דמ"ט כמתני' דמקרי שינו
 וז"ע: שם ר"ה בגיור"א
 בגמרא. רש"י ב"מ דף
 ע"כ הכא ה"י כאן גזולא
 ובערוך ערך משתמא הג"י
 בדניו דמנחמא ופ"י דדנין
 בגמרא: תוס' ה"ה ע'
 וכו' אין להפסיד כשכ"ל
 בן ע"כ ב"ב דף כ"א ע"ה
 תוס' ד"ה ולא לטופר:

הגהות הב"ב

(6) ג"פ איהו נמי אחד
 מומחה שדי: (8) רש"י
 ד"ה משתמא וכו' לעובד.
 כ"כ פ"ל בדף סו ע"ב:

גליון הש"ס

גמ' קמרי יאוש כדי לא
 קני: תמה לי בקנינה לעיל
 דף סו ע"ב דהקשה אבי
 לר"י מערות על ע"כ ע"כ
 וכו' הא ממעטא דהכא
 מוכס כר"י דע"כ יאוש
 לחד לא קני: שם ל"ש
 אלא לטקיס עכו"ם. עין
 ערובין דף סב ע"ה תורה
 בן נח: ד"ש"י ר"ה הר"ר
 אלו שלו וכו' ורש"י
 רשות ק"ל דל"כ היאך
 אמרי' בגמ' קמרי יאוש
 כדי ל"כ הא הו יאוש
 ושיני רשות אלא ע"כ דלא
 מקרי שינו רשות אלא
 חוס' לעיל דף סו ואז
 דבפסד ו' דמקסי' פליגי
 מתני' וברייתא מתני' פ"ל
 דמקרי שינו רשות א"כ
 אין אמרי' א"כ אם לא וכו'
 מ"ט יאוש כדי קני הא י"ל
 דמ"ט כמתני' דמקרי שינו
 וז"ע: שם ר"ה בגיור"א
 בגמרא. רש"י ב"מ דף
 ע"כ הכא ה"י כאן גזולא
 ובערוך ערך משתמא הג"י
 בדניו דמנחמא ופ"י דדנין
 בגמרא: תוס' ה"ה ע'
 וכו' אין להפסיד כשכ"ל
 בן ע"כ ב"ב דף כ"א ע"ה
 תוס' ד"ה ולא לטופר:

מוסף רש"י

עורות של בעל הבית
 מחשבה מטמאתן. על
 הבית א"ט עשוי למוכרין
 ועשה מהן מטות
 ודולקאות וקטלנות
 ומשמש עליהן לזכר
 שאלו לו בלא חסרון
 מלאכה מקבלין טומאה
 מיד (רע"ב סו). ושל
 עבדו. עשוי למוכרין
 מחשבה מטמאתו דעבד
 דממלך ומזבין הלוקח
 יעשה מהם מעללים
 ועדין לא נמרה מלאכתן
 לך (סו). של גזלן
 אין מחשבה מטמאתן.
 ואע"פ שחשב עליהן לזכר
 שאין זו חסרון מלאכה,
 כגון לכסוי חבליה סוסים
 ופד"ס. כמו שפירש"י
 מערות דובין מ"ט
 דמס' גולות ליכא יאוש,
 דכיון דיעד מאן שקליה
 אולו ומעט ליה לריעא
 (סו). חילוף הדברים.
 סתם גזילה איכא יאוש,
 דכיון דלענייה גולה מיניה
 אינש אלמא הוא. אלכ
 סתם גזייה ליכא יאוש,
 דפסד משתמא ליה לננ
 (שם וכר"ז קדושין נ"ב).
 והאנס. חמסן דיהיב
 דמי (רע"ב סו). הקדשן
 הקדש. ואסור ליטות
 (סו). ותרומתן תרומה.
 אסור לריס (סו).

הגהות מוה"ב

רנשבורג
 א' ת"ח היינו גזלן ואפילו
 למי' כ"כ לעיל מ דף
 עט:

לעזי רש"י

גיור"א. (אניו לע"ז. אולי
 צ"ל: גיור).

ולא אמרן אלא חד אבל בתרי לא. וז"ל והא לעיל שרי להפקעת
 הלואה וז"ל מפסידים אומו הרבה שאם היה רואה יכול
 לכפור וז"ל דמכל מקום לא משמתינן ליה כיון שאין משלם על דם
 אלא מה שמיינן לו: **ליבא** משום דינא דבר מצרא. פירשתי
 צפרק המקבל (ב"מ דף קס"ט):
עד דמקבל עידיה ב". אומר ר"ת
 דהיינו דוקא כשישראל רואה
 ליתן לו כמו שנותן לו העכו"ם אלכ
 העכו"ם רואה ליתן לו יותר * אין
 להפסיד צביל כן:

תנא ואם נמא ב". מפורש לעיל
 במרוצה (דף סו. ע):
רבה ואמר בידוע נמי מחלוקת.
 והא דלמך במרוצה (לעיל
 דף סח). ואף רבי אלעזר סבר חוביה
 לאמר יאוש כו' עד דפריך ודלמא
 דשמע"י דלייחש האי פירכא לא אחי
 אלינא דרבה דליחוי לא מפליג מידי
 בין סתם לידוע: **לפי** שאין יאוש
 פ"ע"ים מתנינן דה. אין מגיה המשה
 אלא כך מפרש שלא נתיישבו הבעלים
 בלכס אפילו אומרים שנתייאשו:
היינו גזלן. ואפי' למי' א' לטקיס
 מזוין ננכ הוא לענין שמשלם
 כפל אלכ מ"מ גזלן הוא דמקרי:
ת"ש הגנב והגזלן. ומשום דמיטער
 מאינשי קרי ליה גנב אע"ג
 דלא משלם כפל למי' (סו) גזלן הוא:
 דמקנה

א"ר יוחנן בן ברוקה ינאמנת אשה או קמן לומר מכאן יצא נחיל זה ומהלך
 בתוך שדה חבריו להציל את נחילו ואם הזיק משלם מה שהזיק אבל יא
 יקוץ את סוכו על מנת ליתן את הדמים ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן
 ברוקה אומר אף קוצץ ונותן את הדמים: **גמ'** **תנא** אם נמל מחזיר לבעלים
 הראשונים קסבר * יאוש כדי לא קני ומעיקרא באיסורא אתא לידיה ואיכא
 דאמרי * אם בא להחזיר יחזיר לבעלים ראשונים מ"ט * יאוש כדי קני מיהו
 אי אמר אי אפשי בממון שאינו שלי מחזיר לבעלים הראשונים: הרי אלו
 שלו מפני שהבעלים כו': אמר ר' אשי * לא שנו אלא לסטים עובר כוכבים
 אבל לוסטים ישראל לא סבר למחר נקיטנא ליה בדינא מתקיף לה רב יוסף
 * אדרבה איפכא מסתברא עכו"ם דייני * בניתי לא מייאש ישראל כיון
 דאמרי מימר מייאש אלא אי איתמר אסיפא איתמר המציל מן העכו"ם
 ומן הלסטים אם נתייאשו הבעלים אין * סתמא לא לא שנו אלא עכו"ם
 משום דייני בניתי אבל לסטים ישראל כיון דאמרי מימר מייאש * תנן
 התם עורות של בעל הבית מחשבה מטמאתן ושל עבדן אין מחשבה
 מטמאתן של גזלן אין מחשבה מטמאתן ושל גנב מחשבה מטמאתן
 ר"ש אומר * חילוף הדברים של גזלן מחשבה מטמאתן ושל גנב אין
 מחשבה מטמאתן לפי שלא נתייאשו הבעלים אמר עולא מחלוקת בסתם
 אבל בידוע דברי יאוש הכל קני רבה אמר בידוע נמי מחלוקת א"ל אביי
 לרבה לא תיפלוג עליה דעולא דתנן במתני' כוותיה לפי שלא נתייאשו
 הבעלים טעמא דלא נתייאשו הבעלים אבל נתייאשו הבעלים הרי אלו שלו
 אמר ליה אנן לפי שאין יאוש לבעלים מתנינן לה תנן נטלו מוכסין חמורו כו'
 מני אי רבנן קשיא גזלן אי ר"ש קשיא גנב בשלמא לעולא דאמר בידוע קני
 הכא נמי בידוע ודברי הכל אלא לרבה דאמר בידוע נמי מחלוקת הא מני לא
 רבנן ולא ר"ש בלסטים מזוין ור"ש היא אי הכי היינו גזלן תרי גזלן ת"ש
 * הגנב והגזלן והאנס הקדשן ותרומתן תרומה ומעשרותן מעשר מני אי
 רבנן קשיא גזלן אי ר"ש קשיא גנב בשלמא לעולא דאמר בידוע קני הכא נמי
 בידוע ודברי הכל היא אלא לרבה דאמר בידוע נמי מחלוקת הא מני לא
 רבנן ולא ר"ש הכא נמי בלסטים מזוין ור' שמעון היא אי הכי היינו גזלן תרי
 גזלן גזלן ואי בעית אימא הא מתניתא רבי היא דתניא רבי אמר גנב כגזלן
 וקיימא

מוכס: **אנס**. דקמני גזלן הוי חמסן דיהיב זוזי: ורבי שמעון פ"א. דלמך גזלן קני:
 וקיימא

גזא א ב טו"ע ח"מ כ'
 כח טע"ף ד הב"ה:
 גז א מ"י פ"ב מהל'
 שנים הלכה ו סג
 עשין כ טו"ע ח"מ כ'
 קנה טע"ף לח:
 גז ד (מ"י) סס טו"ע
 סס טע"ף לח:
 גזא ח מ"י סס הלכה ו
 ופ"י מהל' ח"מ ה'
 די ס"ח ס סג טו"ע ח"מ ק
 טו"ע ח"מ סס טע"ף מ
 וטו"ע ח"מ ס"ל סג טע"ף
 ח"מ:
 גז א מ"י פ"ה מהלכות
 גזילה ופירש"י ה' י
 סג טע"ף מ טו"ע ח"מ
 ס"י סס טע"ף ה':
 ס ד מ"י סס פ"ו ה' ג
 ועיין בהגות ובמ"מ
 ופירש"י ה' י סג טס
 טו"ע ח"מ ס"י טע טע"ף
 ו וימין סס טע"ף א:
 סא ח מ"י פ"ו סס ה'
 טו סג טס טו"ע ח"מ
 ס"י סט:
 סב ט י מ"י סס ה' ד
 סג טס טו"ע ח"מ סס:
 סב ח מ"י פ"ה סס הלכה
 י סג טס טו"ע ח"מ
 ח"מ ס"י סס טע"ף ה':
 ס"ל ח מ"י סס פ"ו
 הלכה ג סג טס
 טו"ע ח"מ ס"י סס:

מוסף רש"י

עורות של בעל הבית
 מחשבה מטמאתן. על
 הבית א"ט עשוי למוכרין
 ועשה מהן מטות
 ודולקאות וקטלנות
 ומשמש עליהן לזכר
 שאלו לו בלא חסרון
 מלאכה מקבלין טומאה
 מיד (רע"ב סו). ושל
 עבדו. עשוי למוכרין
 מחשבה מטמאתו דעבד
 דממלך ומזבין הלוקח
 יעשה מהם מעללים
 ועדין לא נמרה מלאכתן
 לך (סו). של גזלן
 אין מחשבה מטמאתן.
 ואע"פ שחשב עליהן לזכר
 שאין זו חסרון מלאכה,
 כגון לכסוי חבליה סוסים
 ופד"ס. כמו שפירש"י
 מערות דובין מ"ט
 דמס' גולות ליכא יאוש,
 דכיון דיעד מאן שקליה
 אולו ומעט ליה לריעא
 (סו). חילוף הדברים.
 סתם גזילה איכא יאוש,
 דכיון דלענייה גולה מיניה
 אינש אלמא הוא. אלכ
 סתם גזייה ליכא יאוש,
 דפסד משתמא ליה לננ
 (שם וכר"ז קדושין נ"ב).
 והאנס. חמסן דיהיב
 דמי (רע"ב סו). הקדשן
 הקדש. ואסור ליטות
 (סו). ותרומתן תרומה.
 אסור לריס (סו).